

Az Üllői Keresztelő Szent János Egyházközség Hírlevele

**2025. május 25.
HÚSVÉT VI. VASÁRNAP,**

Az egyes emberek és az emberi közösségek is sok-sok gonddal, nehézséggel küszködnek. Az Egyház azáltal nyújt segítséget emberi problémáink megoldásához, hogy párbeszédet kezdeményez a világgal. Rávetíti az evangélium fényét a megoldásra váró kérdésekre és rendelkezésre bocsátja a kegyelem erejét.

■ OLVASMÁNY – *ApCsel 15,1–2, 22–29*

Szent Pál azt hirdeti, hogy a pogányságból megtért hívőkre nem kötelezők a mózesi előírások. Így döntött az apostoli zsinat is. Ugyanekkor a megtért pogányoktól azt kérte, hogy tartsanak tisztelben a zsidó-keresztény testvéreik által megszokott, egyes ősi zsidó hagyományokat.

■ VÁLASZOS ZSOLTÁR – *66. zsoltár*

Válasz: Magasztaljanak, Isten, a népek, *
minden nemzet áldjon téged.

■ SZENTLECKE – *Jel 21,10–14, 22–23*

A hívő ember bízhat abban, hogy életének megpróbáltatásait érdemes türelmesen elfogadni. Isten ugyanis jutalmul megajándékozza majd övéit az örök üdvösséggel. Ennek lényege az, hogy részesedünk Isten életében. S ez biztonságot, békét, nagy örömet és boldogságot jelent számunkra.

■ EVANGÉLIUM – *Jn 14,23–29*

Az Egyház tagjait Jézus tanítása, a közös hit tartja össze. A hit eredeti tisztasága fölött a Szentlélek örököslik majd. A Lélek jelenléte más előnnyel is jár. Igazi lelki békét kölcsönöz nekünk. S ez a földön megkezdett Isten országa, majd az örökkévalóságban teljesedik be, amikor elnyerjük a nekünk készített országot.

A HÉT LITURGIKUS NAPTÁRA

Május 26. – húsvét 6. hét - hétfő

ApCsel 16,11–15; Jn 15,26–16,4a

Emléknep: *Néri Szent Fülöp áldozópap*

Május 27. – húsvét 6. hét - kedd

ApCsel 16,22–34; Jn 16,5–11

Május 28. – húsvét 6. hét - szerda

ApCsel 17,15.22–18,1; Jn 16,12–15

Május 29. – húsvét 6. hét - csütörtök

ApCsel 18,1–8; Jn 16,16–20

Május 30. – húsvét 6. hét - péntek

ApCsel 18,9–18; Jn 16,20–23a

Május 31. – húsvét 6. hét - szombat

ApCsel 18,23–28; Jn 16,23b–28

Június 1. vasárnap – *Urunk mennybemenetele*
(húsvét 7. vasárnapja)

ApCsel 1,1–11; Ef 1,17–23

vagy Zsid 9,24–28; 10,19–23; Lk 24,46–53

ADOMÁNYAIKAT köszönettel fogadjuk
az Üllői Katolikus Egyházközség számlájára.
Számlaszámunk: OTP 11784009-22238928

IRODAI IDŐ: hétfő, 17:00–18:00

a plébánia hivatal irodájában

SZENTMISÉK RENDJE:

Hétfőn 18:00, Szerda reggel 07:30

Szombat este vigília 17:30 – Vasárnap reggel 09:30

TANULSÁGOS TÖRTÉNET

A tojás

Egy szegény asszony talált egyszer egy tojást. Boldogan hívta magához a férjét és gyermekeit:

– Megszűnt a nyomor – mondta nekik. – Nézzétek, mit találtam: egy tojást. Nem esszük meg, hanem átvisszük a szomszédasszonyhoz, hogy tegye a kotló alá és keltesse ki. Így hamarosan lesz egy csibénk, amelyből nemsokára tyúk lesz. Természetesen azt sem esszük meg, hanem tojatjuk tovább, hogy legyen sok csirkénk, meg tyúkunk és még több tojásunk. Nem eszünk sem tojást, sem csirkét, de még tyúklevest sem. Mindent eladunk és az árán veszünk egy borjút. Neveljük a borjút, amíg tehén nem lesz belőle. A tehénnek lesz sok borjúja, nekünk meg lassan egy egész csordánk. Eladjuk a csordát és veszünk az árán telket, a telekre építünk, az egyik részt eladjuk és veszünk rajta... Amíg nagy lelkesedéssel így szónokolt az asszony, a tojás kicsúszott a kezéből, leesett a földre és ... nem maradt belőle más, csak egy álom.

A mi elhatározásaink gyakran hasonlítanak ennek az asszonynak a fecsegéseire? "Majd megcsinálom. Majd megmondom... El fogom érni..." Aztán telnek a napok, az évek és nem teszünk meg semmit.

HÍREINK

■ Vasárnap délután 16 órakor közösségi összejövetel a 3-6. osztályos ifi csoportnak a közösségi házban.

■ Május 29-én 18 órakor szentségimádás a templomban.

■ Június 14-én részt veszünk a Csülökfesztiválon.

Aki szeretne csatlakozni, azt szeretettel várjuk - akár a főzésben segíteni, akár csak enni lehet jönni! Mivel kalkulálnunk kell a mennyiséggel, kérem, aki szeretne enni, az jelezze 1000Ft befizetésével - hasonlóan a tavalyi szervezéshez.

Jelentkezni a vasárnapi szentmise után VIDA BETTINÉL lehet, vagy email-ben ZSÓFINÁL.

*"Mindenható Istenünk, add, hogy odaadó buzgósággal
ünnepeljük Urunk feltámadásának örömnappjait."
(Húsvét 6. vasárnapi könyörgésből)*

Húsvét VI. hete Vasárnap, C évben

ApCsel 15,1-2.22-29; Jel 21,10-14.22-23; Jn 14,23-29

„A hét angyal egyike lélekben elvitt egy magas hegyre, és ott megmutatta nekem a mennyből, az Istentől alászállt szent várost, Jeruzsálemet.”

Amint a múlt vasárnap olvashattuk, most is három síkon zajlik az Egyház élete.

A külső teendők, súlyos felelősségek síkján, hiszen megjelenik a tévtanítás, amely végig fogja kísérni a krisztusi hitletéteményt hirdető s annak tisztaságát őrző, evangelizáló apostoli egyházat. Viták, szakadások, gyűlés, mely gondolkodást, szenvedéssel teli intellektuális munkát is követel; apostoli levél, rendelkezések. Az Egyháznak ez az élete egészen úgy fest, mint egy közösséges emberi csoport élete. Sokan ezt el is utasítják, mert hivatalok létesülnek, szükségszerű kirekesztések történnek, szabatosan megfogalmazott dogmák születnek. Mindez sokak szubjektív, égbenező, parttalan érzésekben úszó vallási életét zavarja.

Ám valójában ez csak a külső élet, amelyet ha nem vállalom, nem vállalom a megtestesülés realitását. Ha viszont csak ebben élek, elárulom az Egyház belső valóságát. Mert van az Egyháznak ezt a külső életet tápláló, éltető benső élete. Az Egyház azoknak a gyülekezete (illetve az Egyházban biztosan vannak olyanok), akikre áll Jézus szava: „Aki szeret engem, megtartja tanításomat. Atyám is szeretni fogja őt, hozzá megyünk, és benne fogunk lakni.” Ha a vatikáni hivatalok dolgozói, a püspökségek személyzete, a kolostorok lakói, az új templom építésén fáradozó egyházközségi tagok nem tudatosítják és nem aszerint élnek, hogy bennük a Szentháromság lakik, hogy lelkükben megkezdődött a hittel és a szent keresetséggel az örök élet: Isten élete, akkor saját magukról nem tudják vagy nem veszik komolyan a leglényegesebbet...

De ez a külső és belső élet még nem a teljes élet, mert elveszíthető. A csak befelé forduló és lelki életét figyelő keresztyén még nem éli a maga teljességében Krisztus életét, aki már az Atya jobbán ül. A keresztyén életnek van egy transzcendens, eszkatologikus, a végső beteljesedéshez kapcsolódó vonatkozása, amelyet a ma felolvasott apokalipszis-részletben pillanthatunk meg. A mennyei Jeruzsálemben nincs templom, mert a Mindenható, az Úr, az Isten és a Bárány a temploma. A városnak nincs szüksége sem napra, sem holdra, hogy világítsanak, mert az Isten dicsősége ragyogja be, világossága pedig a Bárány.

Nem az a végső reményünk, hogy Isten bennünk van, mert bűneinkkel a kegyelmi állapotot elveszíthetjük, hanem hogy mi vagyunk Istenben. Ez elveszíthetetlen, s ha ehhez ragaszkodunk, nem leszünk hűtlenné... (fr. Barsi Balázs ofm)

ÚTRAVALÓ

A feltámadt Krisztus a mi reményünk. Benne az élet minden rejtélye, az élet értelme, az örökkévalóságba torkolló időnek minden kérdése megoldást nyer. Ő a győzelemre, az áldott boldogságba és dicsőségbe vezet el bennünket, a dicsőséges életre, amely soha nem ér véget. Ő a mi életünk és feltámadásunk. Jelenünk és örök jövőnk.

ELMÉLKEDÉS

Mire küldött az Isten?

Arra, hogy gyűlöld azt, aki éppúgy, mint te, mása, s pusztán azért, mert károdát kívánja?
Miért küldött? Azért, hogy marakodj s visszaharapd a beléd marót, vagy hogy utána menj, és hogyha fájna szegénynek, a rajtad ejtett marása, te adj sebére egy kis balzsamot?
Nyilván nem azért küldött, hogy ítélkezz, hisz magadat ítélnéd épp elég lesz, és irgalmat, ha rád kerül a sor, hol lelsz, ha magad sem irgalmazol?
Gyűlöl? – Szeresd! S tán megválthatod akkor magadat is, őt is, a kárhozattól.

Túrmezei Erzsébet: HÚSVÉT UTÁN

HÚSVÉT ELŐTT... nehéz, szomorú léptek.
Húsvét előtt... zokogó, bús miértek.
Húsvét előtt... ajtók, kemények, zártak.
Húsvét előtt... arcok, fakóra váltak.
Húsvét előtt... szívek, üres-szegények.
Húsvét előtt... kihamvadott remények.
Húsvét előtt... egy nagy „Minden hiába!”
Bús eltemetkezés az éjszakába.

De húsvét lett! Feltámadott a Mester!
HÚSVÉT UTÁN... el a gyásszal, könnyekkel!
Húsvét után... futni a hírrel frissen!
Húsvét után... már nem kérdezni mit sem!
Húsvét után... új cél és új sietség!

Jézus él!

Nincs út, mely messze esnék!

Húsvét után... erő, diadal, élet!

Csak azokért sírjunk húsvéti könnyet,
Akik még mindig húsvét előtt élnek.

MÁJUSI LITÁNIA

A „litánia” görög szó, esdeklést, könyörgést jelent. Így hívjuk azt az ősi, szinte minden népnél és vallásnál meglevő könyörgési formát, amelyben a változó megszólításokat és kéréseket előénekesek, előimádkozók jelentik be, a közösség pedig állandó válasszal ostromolja az eget. A Szűzanya által kérjük Isten segítségét!